

АНАТОМІЯ, ФІЗІОЛОГІЯ ТА МОРФОЛОГІЯ

УДК: 619: 616 -08:636.7

ВИКОРИСТАННЯ ЛІКУВАЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ "ПАРКЕС" ПРИ ГОСТРІЙ ПЕЧІНКОВІ НЕДОСТАТНОСТІ У СОБАК

О. М. Бобрицька, к.вет.н., доцент

К. Д. Югай, д.б.н., професор

Харківська державна зооветеринарна академія

У статті розглядається один з сучасних методів корекції функціонального стану органів, систем та організму тварин у цілому біорезонансна терапія.

У роботі порівнюються результати корекції гострої печінкової недостатності у собак за допомогою лікувального комплексу "ПАРКЕС" з класичним медикаментозним методом. Установлено, що використання лікувального комплексу "ПАРКЕС" ефективніше знижує запальні процеси в тканинах та стимулює біосинтетичні процеси в органах за рахунок покращення системи кровообігу, роботи мікроциркуляторного русла, прискорення регенеративних процесів.

Ключові слова: собаки, гостра печінкова недостатність, Паркес.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Нині ведеться пошук нових методів, а також розробка приладів на основі новітніх сучасних технологій, для корекції захворювань у організмі, зокрема змін функціонального стану печінки, які б скоротили термін відновлення після захворювань і підвищили резистентність організму тварини. У цьому плані перспективним, на наш погляд, являється використання біорезонансної методики відновлення функціонального стану різних органів, у тому числі і печінки за допомогою приладу частотно-резонансної терапії "ПАРКЕС".

Частотно-резонансна терапія полягає в корекції функцій організму електромагнітними випромінюваннями певних параметрів, з якими структури організму входять у резонанс. Дія приладом здійснюється як на клітинному, органному, системному, так і на рівні цілісного організму. Апарат "ПАРКЕС" функціонує в діапазоні фізіологічних частот організму тварин (від 0,1 Гц до 30 кГц). Прилад значно відрізняється від аналогів практичною відсутністю побічних ефектів і протипоказань, багатофункціональністю застосування і високою ефективністю лікування. Апарат портативний, призначений для проведення фізіотерапевтичних процедур, як з лікувальною, так і профілактичною метою. Пристрій знижує біль в уражених органах, а також нормалізує кровообіг, покращує обмінні процеси в тканинах, сприяє ефективній корекції гомеостазу, прискорює регенеративні процеси. При цьому усі зміни в органах і тканинах протікають під контролем центральної нервової системи за участю усіх регуляторних механізмів, у тому числі паракринної регуляції (передача інформації від клітини до клітини). Крім того, за допомогою комплексу "ПАРКЕС" можна структурувати воду, яка має унікальні цілющі властивості.

Аналіз основних досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання проблеми. Останні роки у гуманній й ветеринарній медицині

всебільше використовуються нетрадиційні методи діагностики і лікування різних порушень в організмі. Безперечним фактом є те, що будь-який орган або система органів випромінює енергію форми електромагнітних випромінювань, що відрізняються своїми характеристиками: довжиною хвилі, величиною, інтенсивністю і частотою коливань [5]. У природі немає нічого, що знаходиться в стані спокою, усе коливається, вібрує і випромінює енергію. Поява різноманітних приладів, здатних реєструвати ці випромінювання, які змінюються залежно від функціонального стану організму, дозволяє не лише діагностувати різні патології, але і корегувати функціональний стан органів і систем організму методом біорезонансу [1].

Печінка бере участь практично в усіх видах обміну речовин, тому патології, пов'язані з порушенням функції печінки займають велике місце серед захворювань у тварин [7]. Патологія печінки у дрібних домашніх тварин розвивається на тлі гострих або хронічних гепатитів, первинних або вторинних гепатозів, жирової дистрофії, яка призводить до гострої або хронічної печінкової недостатності. У хворих тварин знижується резистентність організму [2, 3, 4].

Метою нашої роботи було дослідити можливість застосування комплексного підходу для корекції гострої печінкової недостатності у собак з використанням апарату частотно-резонансної терапії "ПАРКЕС", печінкового фітозбору і структурованої води, а також порівняти результати корекції з класичним медикаментозним методом.

Матеріали та методи дослідження. Дослідження проводилися у чотирьох ветеринарних клініках міста Харкова. У тварин були виключені інфекційні і інвазійні хвороби.

Для визначення фізіологічного стану тварин досліджували клінічні показники, лабораторні дослідження крові, а також дані діагностичного комплексу "ПАРКЕС". Діагностичний комплекс "ПАРКЕС" (Свідоцтво про Державну реєстрацію №9387/2010 від 24.03.2010 року), який є прила-

дом біорезонансної діагностики і дозволяє провести дослідження тварин у повному обсязі, визначити фізіологічний, а також патологічний стан органів і систем організму та взаємозв'язки між ними шляхом виміру електропровідності біологічно активних точок (БАТ) і оцінки її змін при включенні певних мікрорезонансних контурів (нозодів). Принцип дії приладу оснований на явищі біологічного резонансу – визначення електропровідності БАТ при внесенні в електромагнітний простір організму мікрорезонансних контурів. Резонанс характеризується, як сильне зростання амплітуди електромагнітних коливань під впливом зовнішніх дій, коли частота власних коливань об'єкту співпадає з частотою коливань зовнішньої дії. Величина біорезонансу є показником функціонального стану органів і систем організму.

Діагностичний комплекс "ПАРКЕС" має два електроди: активний (робочий) і пасивний. Робочий електрод розташовували на місця знаходження БАТ. Пасивний електрод з'єднували безпосередньо зі шкірою тварини, зафіксувавши його в паховій області. Функціональний стан печінки визначали за допомогою БАТ, локалізованих на передніх кінцівках із передньої поверхні стопи, на шкірній складці між 2-м та 3-м, 3-м та 4-м, 4-м та 5-м пальцями. Кістковими орієнтирами є фронтальна лінія, що проведена на рівні проксимальної треті першої фаланги 3-го та 4-го пальців, або на 0,5 мм вище рівня проксимального міжфалангового суглоба (суглоб 2-ї фаланги) 2-го та 5-го пальців. При пошуку БАТ протирали зону розташування електродів водою, що підвищувало електропровідність.

За результатами попередніх досліджень було сформовано три групи тварин, одна контрольна здорові тварини (n=10) і дві дослідні (n=12) з ознаками гострої печінкової недостатності.

Зважаючи на те, що порушення функції печінки викликає цілий ряд змін у органах та тканинах, що безпосередньо відображається на складі та властивостях крові тварин, ми досліджували кількість формених елементів крові у камері Горяєва, вміст гемоглобіну – геміхромним методом, визначення загального білка у сироватці крові – біуретовим методом, білкові фракції – турбометричним методом за Карпюком, концентрацію сечовини – уреазним методом, аміаку – за Келлером, аміноазот – нінгідринним методом за Узбековим, креатинину – з пікриновою кислотою, вміст глюкози – глюкозооксидантним методом, глікогену, концентрації піровиноградної кислоти (ПВК) та молочної кислоти – реакцією з параок-

сидифінілом. З обміну ліпідів визначали наступні метаболіти: вміст загального холестеролу – за Ільком, тригліцеридів, фосфоліпідів, а також активність аспартатамінотрасферази (АсАТ) та аланінамінотрансферази (АлАТ) у сироватці крові – за методом Рейтмана–Френкеля і лактатдегідрогенази (ЛДг) – за методом Севела.

Лікування тварин першої дослідної групи проводили симптоматично за використанням: внутрішньовенно 5 % розчину глюкози, розчину Рингера і внутрішньом'язово препаратів-гепатопротекторів тіопротектину 2 % 2 мл 1 раз на добу та глютамаксу внутрішньо 1 мл на 5 кг маси тіла, а також вітамінів В₁, В₆, В₁₂, токоферолу, протизапальних засобів.

У другій дослідній групі корекцію функціонального стану печінки здійснювалося приладом частотно-резонансної терапії "ПАРКЕС" (апарат розміщували безпосередньо на шкірі тварин або підвішували на шиї). Були використані наступні програми: 6-а програма – уранці, 7-а програма – увечері, 2-а програма – 3 рази на день і 3-я програма – 2 рази в день (14 днів підряд). Окрім цього, використали структуровану воду на 6-й і 7-й програмах по 3 рази на день та на 2-й і 3-й програмах по 3 рази на день (14 днів підряд), а також печінковий фітозбір у сухому вигляді перорально 2 рази в день по 1 чайній ложці на 20 кг живої маси.

У собак дослідних груп щодня проводили клінічний огляд. Кров для досліджень брали на початку досліді, а потім на 3, 5, 7, 11 і 14 день.

Результати дослідження та їх обговорення. У здорових собак контрольної групи при клінічному огляді відмічали рівний, блискучий шерстний покрив, шкіра без змін і уражень, слизові оболонки блідо-рожевого кольору, температура була в середньому 38,5°C, частота сердечних скорочень 87 ударів і частота дихання 17 дихальних рухів за хвилину, що відповідає фізіологічним нормам.

У собак з гострою печінковою недостатністю (1-ої і 2-ої дослідних груп) реєструвалися: пригнічення, підвищена температура (у середньому 38,9°C), частота серцевих скорочень і дихання були на верхніх межах фізіологічних норм, відзначалася жовтяничність слизових оболонок, при пальпації біль у епігастральній області та збільшення розмірів меж печінки, діарея, блювота, спрага, у чотирьох тварин шкірний свербіж.

Результати біорезонансного тестування відображені в таблиці 1.

Таблиця 1.

Результати біорезонансного тестування собак діагностичним комплексом "ПАРКЕС"

Функціональний стан печінки	Без нозоду(одиниць)	Знозодом(одиниць)	Різниця(резонанс - Р)
Норма (10 голів)	22-61	23-64	1-3-
З гострою печінковою недостатністю(12 голів)	24-66	32-75	9-22 (Р)

Зважаючи, що алгоритм використаних програм лікувального комплексу "ПАРКЕС", біохімічні

показники крові визначали на початку досліді, а потім на 3, 5, 7, 11 і 14 добу. При цьому істотні

зміни відмічали у тварин 1-ої дослідної групи на 7-му і 14-ту, а 2-ої на 5-ту і 11-тудобу досліджень.

Установлено, що в крові собак з гострою печінковою недостатністю вміст еритроцитів був менше ніж у контролі на $0,4 \times 10^{12}/\text{л}$ (6,10 %), гемоглобіну на 6,2 г/л (4,50 %), тоді як лейкоцитів, навпаки було більше на $6,6 \times 10^{12}$ (36,30 %) і загального білірубину на 7,2 мкмоль/л (69,30 %).

Аналіз показників обміну речовин в організмі собак з гострою печінковою недостатністю свідчить про збільшення вмісту в крові небілкових азотистих речовин (аміаку, сечовини, сечової кислоти, креатиніну), загального білірубину на тлі нижчого вмісту в сироватці крові альбуміну і високої концентрації-глобулінів, що в цілому пов'язано з низьким використанням азоту корму і зниженні анаболічних процесів з посиленням виділення білірубину печінкою.

У ліпідному обміні реєструвалося зниження рівня тригліцеридів, фосфоліпідів і загального холестеролу в крові, а в обміні вуглеводів підвищення концентрації глюкози, пірвіноградної та молочної кислот на тлі зменшення концентрації глікогену. Збільшення активності ферменту ЛДГ, на наш погляд, свідчить про посилення процесів гліколізу і глікогенолізу в тканинах собак з печінковою недостатністю, а збільшення активності ферментів АсАТ і АлАТ, пов'язано з виділенням цих ферментів в кров гепатоцитами.

Після застосування призначених схем корекції функції печінки встановлено, що відновлення клінічного статусу відбувається у собак 1-ої дослідної групи на 7 добу, а 2-ої – на 5 добу. Температура тіла у собак в середньому була 38,4 - 38,6 °С, тварини були рухливі, мали живу, швидку реакцію на різні звуки і зовнішні подразники, хороший апетит, слизові оболонки очей, ротової порожнини, носа – блідо-рожевого кольору.

На 7-й день досліджень покращав морфологічний склад крові, що виражалось у збільшенні кількості еритроцитів, концентрації гемоглобіну, а також зниженні кількості лейкоцитів, як результат зменшення запальних процесів в тканинах організму. Ці позитивні зрушення були більше виражені у тварин 2-ої дослідної групи. Якщо біохімічні показники в 2-ої дослідної групи достовірно збільшувалися, то ці показники у тварин 1-ої дослідної групи лише мали тенденції до нормалізації.

На 14 день досліджень кількість еритроцитів в крові собак 1-ої і 2-ої дослідної груп склало відповідно $6,9$ і $7,6 \times 10^{12}/\text{л}$, проти $6,6 \times 10^{12}/\text{л}$ в кон-

тролі, концентрація гемоглобіну підвищилася в крові собак 1-ої дослідної групи на 6 г/л і на 14 г/л – у 2-ій, або відповідно на 4,30 та 9,50 % ($p \leq 0,01$). Кількість лейкоцитів знизилася в крові собак дослідних груп до рівня контролю ($12,8 \times 10^9/\text{л}$) і склало $11,4 \times 10^9/\text{л}$ – у 1-ій і $11,0 \times 10^9/\text{л}$ – у 2-ій дослідній групі, що свідчить про відсутність запальних процесів у печінці собак дослідних груп.

Під впливом призначених схем лікування в організмі собак дослідних груп покращав стан обмінних процесів. У обміні азотистих речовин відзначалося зниження концентрації небілкового азоту в крові – аміноазоту, аміаку, сечовини, сечової кислоти, що пов'язано з поліпшенням використання азотистих речовин корму тканинами організму. Про посилення біосинтетичних процесів може свідчити більший вміст загального білка і альбуміну в сироватці крові, а також збільшення А/Г коефіцієнту. При цьому достовірнішими були результати по 2 дослідній групі ($p \leq 0,01$).

Про поліпшення функціонального стану печінки свідчать позитивні зрушення і у вуглеводному обміні собак дослідних груп – вищі рівні в крові глюкози, глікогену і продуктів проміжного обміну вуглеводів пірвіноградної і молочної кислот. А активність визначуваних амінотрансфераз знизилася під дією використаних схем лікування і наблизилася до контролю.

У тканинах організму собак дослідних груп нормалізувалися і навіть підвищився біосинтезліпідних фракцій, про що свідчить збільшення в крові концентрації тригліцеролів, фосфоліпідів і загального холестеролу.

Висновки: 1. Використані схеми корекції функціонального стану організму знижують запальні процеси в тканинах і стимулюють біосинтетичні процеси в органах, покращуючи показники гемопоєзу.

2. Відновлення клінічного статусу відбувається у собак 1-ої дослідної групи на 7-му, а 2-ої дослідної групи – на 5-ту добу спостереження.

3. На 7-й день досліджень вірогідно збільшувалися біохімічні показники крові собак 2-ої дослідної групи, а у тварин 1-ої дослідної групи вони мали лише тенденції до нормалізації.

4. Показники крові відповідали фізіологічним нормам у собак 1-ої дослідної групи на 14 день, а 2-ої дослідної групи – на 11 день досліджень.

5. Комплексна дія з використанням програм лікувального комплексу "ПАРКЕС" більш ефективна при гострій печінковій недостатності у собак.

Список використаної літератури:

1. Гапеев А. Б. Особенности действия модулированного электромагнитного излучения крайне-высоких частот на клетки животных: автореф. дис. канд. физ.-мат. наук / А. Б. Гапеев. – Пушино: Ин-т теорет. и эксперимент. биофизики РАН, 1997. – 21 с.
2. Гарнье Ф. Методы биохимической оценки печени у собаки / Ф. Гарнье // Ветеринар. – 1999. – № 3-4. – С. 26-28.
3. Карташова Н. А. О диагностической ценности некоторых биохимических показателей крови

при хронических заболеваниях печени / Н. А. Карташова // Актуальные вопросы гастроэнтерологии: сб. науч. тр. – Андиган, 1981. – С.114-116.

4. Котард Ж. П. Заболевания печени у собак и кошек / Ж. П. Котард // Ветеринар. – 1999. – № 1. – С. 5.

5. Субботина Т. И. Электромагнитная сигнализация в живой природе / Т. И. Субботина, И. Ш. Тутамышев, А. А. Яшин; под ред. А. А. Яшина. – Тула: Гриф и К, 2003. – 319 с. – (Серия «Электродинамика и информатика живых систем»; Т. 3.)

6. Уколова М. В. Гепатопатии собак: классификация, патогенез, этиология, лечение / М. В. Уколова // Вестник ветеринарной медицины. – 2002. – № 3. – С. 15-17.

7. Уша Б. В. Ветеринарная гематология / Б. В. Уша. – М.: Колос, 1979. – 263 с.

Бобрицкая О.Н., Югай К.Д. Использование лечебного комплекса "ПАРКЕС" при острой печеночной недостаточности у собак

В статье рассматривается один из современных методов коррекции функционального состояния органов, систем и организма животных в целом биорезонансная терапия.

В работе сравниваются результаты коррекции острой печеночной недостаточности у собак с помощью лечебного комплекса "ПАРКЕС" с классическим медикаментозным методом. Установлено, что использование лечебного комплекса "ПАРКЕС" эффективнее снижает воспалительные процессы в тканях и стимулирует биосинтетические процессы в органах за счет улучшения системы кровообращения, работы микроциркуляторного русла, ускорения регенеративных процессов.

Ключевые слова: собаки, острая печеночная недостаточность, Паркес.

Bobritskaya O. N., Ugai K. D. Use curative complex "PARKES" at sharp hepatic insufficiency for dogs

In the article one of modern methods of correction of the functional state of organs, systems and organism of animals is examined on the whole bioresonant therapy.

The results of correction of sharp hepatic insufficiency are in-process compared for dogs by means of curative complex "PARKES" with a classic medicamentous method. Set, that drawing on a curative complex "PARKES" more effective reduces inflammatory processes in fabrics and stimulates biosynthetic processes in organs due to the improvement of the system of circulation of blood, work of river-bed, acceleration of regeneration processes.

Key words: dogs, sharp hepatic insufficiency, Parkes.

Дата надходження в редакцію: 02.02.2013 р.

Рецензент: д.вет.н., професор В.А. Березовський

УДК: 616.009:616.8:612.017.1

ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ УРАЖЕНЬ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ У СОБАК НА ПІДСТАВІ ОЦІНКИ РІВНЯ СЕНСИБІЛІЗАЦІЇ ОРГАНІЗМУ ДО НЕЙРОАНТИГЕНІВ СІТКІВКИ ОКА

М. М. Брошков, к.вет.н., доцент, Одеський державний аграрний університет

Вивчено можливість прогнозування уражень нервової системи тварин на підставі визначення рівня індивідуальної сенсibilізації організму собак до нейроантигенів сітківки ока в реакції розетко утворення «активних» Т-лімфоцитів з еритроцитами барана. Встановлено, що підвищення ступеня сенсibilізації організму до нейроантигенів сітківки ока, в реакції «активних» Т-лімфоцитів більше ніж на 10 % в більшості випадків обумовлює високий ризик виникнення ураження нервової тканини. Прояв уражень нервової системи відбувається на фоні попереднього зниження абсолютного вмісту лейкоцитів, збільшення абсолютної і відносної кількості Т-лімфоцитів а також зниженні імунорегуляторного індексу та абсолютної кількості фагоцитуючих клітин.

Ключові слова: рівень сенсibilізації, нейроантигени, Т-лімфоцити, фагоцитоз нейтрофілів, імунорегуляторний індекс.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Розробка безпечних методів імунодіагностики є актуальною проблемою для ветеринарних клінік з метою оптимізації імунпрофілактичних заходів та лікувальної роботи. Порушення стану імунологічної реактивності організму спостерігається при різних видах дисфункцій і вони є ще доклінічним проявом дезадаптаційних реакцій в

організмі собак [9].

В клініці домашніх тварин значну частину займають дисфункції нервової системи лікування яких ускладнено відсутністю специфічної діагностики яка би дозволила адекватно оцінити ступінь та місце ураження нервової системи а відповідно і правильність вибору лікувальних заходів [4, 8]. Отже актуальним є профілактика розладів нер-